

καταφανές γένοιτο. Ὅρᾳς γάρ με μεθ' ὄσης φιλοτιμίας ἐπειγόμενον τὴν πρὸς σέ μου εὖνοιαν δηλῶσαι, οὐδὲ πρότερον μέντοι ἄδηλον οὖσαν, ἀλλ' ὅτι τοσοῦτον ἀποσχοινισμένος τῆς σῆς θεοσεβείας, μήποτ' ἄρα ὑπόληψιν λήθης παρέξω τό γε νῦν ἔχον. Ἄλλως τε καὶ ἤς κατ' ἑμαυτὸν ἠσθόμεν ἠδονῆς, πυθόμενος τὴν ὑμῶν σεβασμιότητα ἐς τὸν τῆς ἐπισκοπῆς ἀνενεχθεῖσαν θρόνον, χειραγωγία τοῦ παναγίου πνεύματος, οὐκ ἀνεκτόν μοι ἔδοξε, μὴ ταύτην δήλην παραστῆσαι πᾶσιν ἐνί γε τῷ τρόπῳ. Πῶς γὰρ οὐκ ἔμελλον ἠσθῆναι, τοιοῦτου ποιμένος τῆς πατρίδος εὐμοιρούσης; ὡς εὐγέ σοι, Κεφαλληνία, καὶ ὑπέρευγε. Νῦν σε πάρεστιν αὐχεῖν ἐπὶ τοιοῦτῳ ποιμένι μᾶλλον ἢ ἐπὶ τῷ πολυτρόπῳ Ὀδυσσεῖ καὶ τοῖς ἐκείνου ἀγῶσιν. Ἄλλ' ὅπως μὴ ἀσύμβολος εἶη ἢ πρὸς ὑμᾶς εὖνοια (δεῖν γὰρ οἶμαι καὶ συμβόλων, οὐ σοί γε μᾶλλον, ἢ τοῖς μήπω τὰ καθ' ἡμᾶς εἰδόσιν) ἰδοῦ καὶ τοῦτο ἐκτίθημι τοῖς τοιαῦτ' ἀπαιτοῦσι, προσφωνῶν σοι τοὺς Ἐπιστολικούς τύπους Θεοφίλου τοῦ Κορυθαλλέως (τοῦ διὰ τοῦ θείου καὶ μοναχικοῦ σχήματος Θεοδοσίου μετονομασθέντος), ἀνδρὸς πάσης λογικῆς τέχνης καὶ ἐπιστήμης ἐμπειροτάτου, καὶ μάλιστα τῆς περιπατητικῆς λεγομένης φιλοσοφίας, εἶπερ τις τῶν ἐν τῇ Εὐρώπῃ τὴν δὲ ἐν τῇ εὐσεβεῖ θεολογίᾳ τούτου ἔξιν, καὶ τουτοῖ ὑπὲρ ταύτης ἀγῶνας, σὺ μᾶλλον ἐπαινέσεις, ῥητορικωτέρας γλώττης πλουτῶν· οὐ σοί γ' ἐν τούτῳ χαριζόμενος, τῷ τοιαῦτ' οἶκοθε συντιθέναι ἱκανῶς ἔχοντι, ἀλλὰ διὰ σοῦ τοῖς τῶν Ἑλλήνων φιλομαθέσι. Σοῦ γὰρ τούτους ἐκείνους συνιστῶντος ὡς οὐκ ἔνι ἄλλως οὕτω ῥᾶσ' εἰς γνῶσιν ἀφικέσθαι τοῦ ἐπιστολάς συγγράφειν ἑλληνιστί. Διὰ δὲ ταύτης τῆς ἀκριβεστάτης μεθόδου, τοῦντεῦθεν οὐκ ὀλίγοι τὸν τοῦ ἐπιστέλλειν ἀγῶνα προθύμως ὑποστήσονται. Ὁ γὰρ ῥηθεὶς φιλόσοφος (οὐκ ὀνόματι μόνον, ἀλλὰ πολλῷ μᾶλλον πράγματι· ὡς εἶναι τὴν ἐκείνου διαγωγὴν ἀναμφίβολον μάρτυρα τῆς τε θεοσεβείας τᾶνδρὸς καὶ τῆς πρὸς πᾶσαν ἀρετὴν οἰκειότητος, ὃν δολίη θεὸς διατηρεῖσθαι τῷ ἡμετέρῳ γένει ἐν πολλοῖς ἔτεσιν) ἀκρως εἰδήμων τυγχάνων ἑκατέραιν ταῖν γλώσσαιν, ἑλληνίδος τέ φημι καὶ λατινίδος, καὶ πάντα οὐ μόνον τὰ τῶν παλαιῶν, ἀλλὰ καὶ τὰ τῶν νεωτέρων περὶ ταύτης τῆς πραγματείας ἀκριβῶς περιελθὼν, καὶ τὰ μὲν περιττὰ καὶ ληρώδη τῶν νῦν δοκησισῶφον εἰκότως ἀποπτύσας· τὰ δὲ τῶν παλαιῶν ὡς ἄξια λόγου

